

kórusirodalom – Amikor a Romániai Magyar **Dalosszövetség* (utolsó évében Bartók Béla Dalosszövetség néven) (1921-1949) országos keretet biztosított a dalárdák, énekkarok, kórusok működésének, több **daloskönyv*, dalosnaptár, a kolozsvári **Magyar Dal*, egy ideig a nagyenyedi Magyar Dalárdák Lapja szolgálta az együtteseket. A szervezet erőszakos megszüntetése után azonban újabb ~ csak a népdalgyűjtők kiadványai alakjában folytatódott. A magukra maradt énekkarok gyakorlatában ezek segítségével jutott érvényre a konzervatív-romantikus dalkultúra mellett a magyar népzene alapuló modern kórusművészet, a kezdeményező Domokos Pál Péternek, majd Nagy István karnagynak köszönhetően.

Hiánypótló volt ugyanazon *Karvezetők könyve* címmel Marosvásárhelyen Szalman Loránd, Forró Zoltán és Zoltán Aladár (1968), Sepsiszentgyörgyön Szász Károly és Birtalan József (1975) szerkesztésében megjelent munka. Átfogó szervezet hiányában ebben az időszakban a Művelődés folyóirat vált a kórusmozgalom ismertetőjévé és irányítójává Báder Tibor, Béres Katalin, Kardalus János, Kovács Katalin, Kósa-Szánthó Vilma, Márkos Albert írásaival. Itt jelenik meg Csire József 8 cikke a vezénylet műhelytitkairól (1968-69), Herédi Gusztáv *Kórusok szociológiája* c. elemzése (1973/6) és Birtalan József *Karvezetők iskolája* c. sorozata (1976-77).

1990-től az összehangolás feladatait az újjáalakult EMKE vállalta Birtalan József és Guttman Mihály szakszerű segítségével. Az EMKE kiadásában megjelent egy kórus- és kánongyűjtemény *Ádventtől újévig* (Kv. 1991) címmel, az újra elindult Művelődés pedig közli Benkő András *Kórusaink történetéből* c. sorozatát, melyben többek közt Nagyszalonta, Lugos, Torda, Brassó, Bukarest és Székelyudvarhely magyar dalegyleteinek múltja szerepel (1991-92); az 1992-es nyáradkarácsonfalvi gyermekkórus- és ákosfalvi dalárda-találkozóról *Száll a dal a Nyárad mentén* c. alatt (1992/7) Bölöni Domokos számol be.

(B. A.)